PRIORITATE PE AGENDA FORURILOR SPORTIVE JUDEȚENE:

CÎT MAI MULȚI PERFORMERI AUTENTICI LOTURILOR OLIMPICE ALE ȚĂRII!

În urmă cu aproximativ șase luni, deci la mijlocul actualului ciclu olimpic, ziarul nostru a inițiat o largă acțiune de **analiză a potențialului sportiv de moment al județelor țării.** Reporterii noștri au vizitat aproape 30 de județe — cele mai puternice, mai bine organizate, cu rezultate bune sau relativ bune, în planul sportului de performanță. Pornind de la **numărul și calitatea performerilor** selecționați în loturile olimpice, și mai cu seamă de la **rezultatele obținute în anul 1982 la mari competiții internaționale** (campionate mondiale și europene, concursuri „Prietenia"), ei au încercat să depisteze condițiile care au favorizat succesele obținute dar mai cu seamă cauzele care au condus spre o seamă de neîmpliniri la acest capitol. Premisa fundamentală a fost ideea că **sporirea potențialului sportiv al fiecărui județ în parte conduce, în mod necesar, la creșterea potențialului olimpic al țării, la întărirea capacității competiționale a loturilor care se pregătesc pentru Jocurile Olimpice de la Sarajevo și Los Angeles, în ultimă instanță, la reprezentarea cu cinste a tricolorului românesc la cea mai largă manifestare polisportivă a lumii contemporane.**

Din acest punct de vedere, acțiunea de ridicare permanentă a valorii performerilor oferiți de județe loturilor olimpice se transformă într-o îndatorire patriotică a tuturor factorilor angrenați în activitatea de augmentare a campionilor, a virfurilor sportive.

În același timp, analizele efectuate de ziarul nostru s-au dorit tot atîtea **puneri în lumină ale aportului specific** — în funcție de tradiții, de baza materială, de numărul și calificarea specialiștilor — **al fiecărei zone a țării la efortul de îndeplinire a obiectivelor cuprinse în principalele documente ale sportului românesc, și în special în Mesajul adresat de președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, Conferinței naționale a mișcării sportive din 1982.** Sarcinile reieșite din aceste documente pentru fiecare județ, pentru principalele cluburi și asociații sportive, pentru toate secțiile de nivel olimpic precum și disciplinele considerate ca prioritare au constituit punctul de plecare în abordarea tematicii propuse.

În numărul de astăzi al ziarului nostru prezentăm unele dintre concluziile evidențiate de realitățile din județele analizate. O facem în ideea că ele pot însemna, pe de o parte, **un impuls ca, încă în perioada rămasă pînă la Jocurile Olimpice, neajunsurile să fie înlăturate în cît mai mare măsură,** iar pe de alta, **să se constituie în tot atîtea puncte de referință pentru județele care nu au ajuns încă în stadiul de a putea forma elemente susceptibile de a fi selecționate în elita sportului românesc.**

Pași fermi pe tărîmul marii performanțe

O serie de realizări incontestabile caracterizează activitatea sportivă de performanță de la nivelul județelor, mai cu seamă în ultimul an. Ferm și cel anterior. În acest ciclu pregătitor al Jocurilor Olimpice de iarnă și de vară **din 1984, cu mult mai multe zone ale țării contribuie la alcătuirea loturilor naționale și olimpice ale României.** Performeri din **Caraș-Severin, Neamț, Vîlcea, Bistrița-Năsăud** au fost selecționați, **în premieră,** în rîndurile celor care, marcînd progrese remarcabile, vor putea ocupa un **loc în** delegațiile țării noastre pentru Sarajevo și Los Angeles. Alte județe își vor spori, cu siguranță, paleta disciplinelor la care să aibă reprezentanți la Jocuri. **Aradul,** de pildă, ar putea avea sportivi la Los Angeles, nu numai la canotaj feminin și gimnastică (ca la Moscova), ci și la tir ; **Bacăul** are ocazia să adauge o atletă (Doina Melinte), judo-ului, **Argeșul** luptele greco-romane iar **Brașovul** biatlonul, disciplinelor deja „olimpice" în 1980.

Multe inițiative și-au găsit materializarea prin eforturile intense ale diferitelor organe județene, cu atribuții. Astfel, într-un județ montan, **cum este Neamțul,** un sport **specific** de apă, canotajul, a prins o poziție „olimpică", prin secția de la Ceahlău ; în **Dolj,** forurile sportive locale au remunțat total la sistemul de plată cu ora, anulînd astfel o importantă posibilitate de a se munci dezorganizat, cu rateuri, la intîmplare ; în alte zone — **Constanța, Argeș, Bacău, Suceava** — au fost organizate vaste acțiuni de selecție, prin filtrele cărora au fost trecuți sute de mii de copii și tineri. Un alt bun cîștigat în ultima vreme a fost că o seamă de **orașe mici și mijlocii** au făcut în mod hotărît pași importanți, spre marea performanță, ele reușind să aibă, cel puțin, reprezentanți în loturile olimpice mai largite. Sînt cazurile localităților **Cîmpulung Muscel, Bistrița, Deva, Lugoj, Suceava, Piatra Neamț, Mangalia.**

Alături, însă, de aceste succese incontestabile (și de altele), care atestă extinderea mediilor prielnice dezvoltării marii performanțe la nivelul celor mai diferite județe, anumite **neîmpliniri au diminuat sensibil — calitativ și cantitativ — producția de performeri oferiți loturilor naționale și olimpice de unitățile sportive din țară.** Asupra lor ne vom opri, cu speranța că devenind un subiect de meditație pentru cei în drept, se va trece urgent la înlăturarea lor, acolo unde este cazul, chiar în acest an preolimpic.

Discipline prioritare... pe hîrtie

O concluzie comună tuturor analizelor efectuate de ziarul nostru privește problema **SPORTURILOR PRIORITARE: în prea multe cazuri există mari neconcordanțe între realitatea din teren și cea a scriptelor.** Mai precis, disciplinele prioritare pe hîrtie nu sînt ca atare și în privința rezultatelor obținute de sportivii care le practică, în special, la nivel internațional. Opinăm că una dintre cauzele acestor neconcordanțe derivă din faptul că unele județe au nominalizate un **număr prea mare de sporturi,** astfel că eforturile — care s-au dorit inițial concentrate în vederea dezvoltării lor — s-au diluat peste măsură : în **Bihor** există 13 sporturi prioritare, în **Constanța** 17, în **Brașov** 19, în **Cluj** 18, în **Timiș** 16 etc. Vrînd-nevrînd, o serie de discipline scapă astfel atenției consiliilor județene pentru educație fizică și sport, rezultatele performerilor care le practică situîndu-se sub nivelul așteptat. Iată cîteva exemple : **haltere la Bacău, lupte, sărituri în apă, schi fond la Bihor, tenis și atletism la Brăila, box, schi, scrimă, tenis de masă la Cluj, gimnastică și tenis la Galați etc.** Din același motiv, **numeroase baze sportive moderne nu sînt întreținute la capacitatea lor reală (sala de sporturi din Pitești, bazinul de înot din Bacău, sălile de box din Reșița, stadionul de atletism din Buzău, sălile de atletism din Vrancea etc.); controlul și îndrumarea C.J.E.F.S. sînt insuficiente, dacă nu inexistente ; o mulțime de specialiști în atletism (Timiș, Argeș, Satu Mare etc.), în box (Galați, Brăila, Cluj, Arad), în tir (Ploiești, Cluj, Brașov), în jocuri (Arges) și-au diminuat producția de performeri autentici prin spre sfîrșitul carierei. Așa stînd lucrurile se poate aprecia că neîndeplinirea rolului pe care trebuie să-l aibă un mare număr de discipline, prioritare are la bază, în principal, motive subiective, de natură strict organizatorică.

Performeri autentici, un deziderat prea rar realizat

Faptul că o seamă de județe s-au putut mîndri cu un număr substanțial de selecționați în loturile naționale și olimpice, are darul să bucure. În comparație cu trecutul mijloc de ciclu olimpic — anul 1978 —, în 1932, **mai multe județe contribuie la alcătuirea acestor loturi,** fapt care demonstrează **extinderea sportivilor practicate la cel mai înalt nivel spre noi zone ale țării : Neamț, Bistrița-Năsăud, Suceava, Caraș-Severin, Mehedinți.** Este tradusă, astfel, un succes, în practică una dintre principalele prevederi ale Programului de dezvoltare pe perioada 1981—1985. În același timp însă, numărul performerilor cu **șanse reale de a cuceri puncte și medalii olimpice este mult prea mic față de totalul sportivilor propuși de județe și cluburi spre selecționarea în delegațiile care vor pleca spre Sarajevo și Los Angeles.** Din cei 14 gălățeni, bunăoară, componenți ai loturilor olimpice de la mijlocul ciclului olimpic, doar unul **(George Donici)** are o valoare autentică; **numai 3** din cei 12 candidați argeșeni (luptătorul Șt. Marian, boxerii V. Ioana și M. Fulger) sînt consacrați ; nici unul din cei 3 vîlceni, nici unul din cei 5 severineni nu au valoare internațională certă, iar lista poate continua. În alte situații, anumite județe pot raporta rezultate bune **pe plan național** în unele sporturi prioritare. Cazurile **Clujului** (la patinaj, tir cu arcul, lupte libere), al **Brașovului** (în sporturile de iarnă), ai căror practicanți cochetează, din lipsă de contracandidați, cu loturile olimpice, **dar nu au defoc o valoare competitivă.** Situația **Constanței** devine clasică, dat fiind locul 2 în clasamentul C.N.E.F.S. alcătuit pe baza rezultatelor din principalele competiții **interne,** care nu este însă susținut de un număr **pe măsură** al candidatilor olimpici de valoare ridicată.

Pe de altă parte, s-a observat că tocmai în acele județe în care numărul de discipline prioritare a fost mai mic (eforturile fiind, normal, concentrate), aspectul calitativ a devenit evident : cele 7 sporturi prioritare ale **Hunedoarei** au 4 secții de nivel olimpic ; în **Dolj** există tot 4 asemenea unități de elită din 8 sporturi prioritare ; situația **Bacăului** este similară cu a Doljului. Este, așadar, afirma că specializarea mai adîncă **a județelor pe anumite discipline (care pot fi astfel sprijinite mai substanțial și se află în sporită măsură în atenția factorilor de resort) este o premisă fundamentală care conduce spre rezultate superioare,** materializate într-un număr mai mare de performeri de clasă.

Medaliată cu argint la ultimele campionate mondiale, medaliată olimpică și multiplă campioană națională, Valeria Răcilă *se prezintă, fără îndoială, una din sportivele de frunte ale județului Arad.*

Cantitate fără calitate ?!

Problema — nerezolvată — a priorităților sporturilor are ca urmări firești **penuria secțiilor cu adevărat valoroase și productive în elemente competitive pe plan internațional, a așa-numitelor secții de nivel olimpic. Aradul** raportează doar două secții de nivel olimpic din 10 discipline prioritare, **Constanța** 3 din 16, **Bacău** zero din 8 ; **Vrancea** zero din 5 ; **Caraș-Severinul** zero din 8 ; **Vîlcea** una din 6 etc.

Organizarea, domeniul în care se pot face multe...

Clubul **U. T. Arad** oferă 6 din cei 7 olimpici ai județului cu aceleași nume ; ambele secții ale **C.S.S. „Cetate" Deva** sînt, cu rezultate bune de nivel olimpic ; **Dinamo Brașov** se mîndrește cu două treimi din totalul „olimpicilor" care activează în orașul de la poalele Tîmpei. În schimb : **secția „olimpică" de atletism de la Farul Constanța nu are nici un performer autentic ; 12 asociații și cluburi principale gălățene nu au format nici un candidat olimpic ; jumătate din cei 16 profesori de atletism din Cîmpulung Muscel nu vor avea vreun elev la Los Angeles.** De unde aceste rezultate diametral opuse ? Acolo unde județele au urmărit întărirea **unui club teritorial** care să devină **reprezentantul lor în aria performanței naționale și internaționale,** sportivii cu perspective au găsit un mediu prielnic pentru a crește în valoare, pentru a se afirma. Cîburile-fanion, întărite pe mai multe planuri — material, uman, moral — trebuie să constituie o experiență extinsă la toate județele. Numai aici pot lucra cu maximum de randament cei mai buni specialiști, numai aici pot fi concentrate elementele cele mai valoroase și mai bine dotate, descoperite pe raza întregului județ. Iar bazele sportive pot fi mai bine îngrijite și mai eficient exploatate în condițiile în care o unitate sportivă puternică —, expresie pe plan național a potențialului sportiv al județului —, devine direct implicată în obținerea unor performanțe de nivel internațional.

În anul competițional 1983 vor fi organizate 34 de campionate mondiale, 27 europene, 43 de întreceri balcanice, 24 de concursuri „Prietenia", precum și Jocurile Mondiale Universitare. Pornind de la ideea că aprecierea muncii depuse poate fi efectuată, în mod corect, numai pe baza rezultatelor realizate în mari competiții internaționale, e de așteptat ca aceste examene — la disciplinele olimpice cu prioritate — să fie abordate cu maximă responsabilitate, pregătite cu toată seriozitatea și absolvite cu succes. În consecință, obiectivul principal al sportului de performanță îl constituie, pentru anul 1983, participarea celor mai valoroși sportivi la competițiile internaționale de înalt nivel, în vederea verificării potențialului real al tuturor celor susceptibili de a reprezenta România, în 1984, la Jocurile Olimpice de iarnă și de vară.

● **Sezonul care a început înseamnă,** pentru factorii angrenați, la nivelul județelor, în înalta performanță, ultimul prilej de desăvîrșire valorică a virfurilor sportive pentru ca acestea să fie aduse în 1984 la curba maximă a formei și valorii lor, devenind astfel competitive în lupta pentru puncte și medalii olimpice. De asemenea, e nevoie ca toți ceilalți performeri susceptibili de un salt important să fie înconjurați cu toată atenția pentru ca întrecerile oficiale ale anului 1983 să le confere statutul de certitudini olimpice, adică de performeri capabili să reprezinte cu cinste țara la Jocuri.

● În acest an, procesul de aprofundare a „specializării" județelor, clubului, secțiilor de performanță și chiar a antrenorilor pe ramură de sport trebuie să continue și să se accentueze. Conform programului de dezvoltare a educației fizice și sportului de performanță pe perioada 1981—85, unui număr mare de județe le-a venit timpul să-și îndeplinească sarcina de a nominaliza — pe baza rezultatelor realizate în competiții internaționale — cel puțin o secție de nivel olimpic.

● Tot în competența organelor responsabile de la nivelul județelor intră instaurarea mai deplină a ordinii și disciplinei în activitatea cluburilor, secțiilor, antrenorilor și sportivilor. Nici o unitate de performanță, nici o bază sportivă, nici un specialist să nu rămînă în afara unei activități strict planificate, cu randament maxim. Orice, posibilitate locală trebuie să fie folosită în acțiunea patriotică de descoperire, inițiere și formare a campionilor autentici, cu prioritate în disciplinele olimpice.

● În virtutea principiului esențial al muncii în perspectivă, **forurile județene de resort, în colaborare cu toți factorii cu atribuții, au obligația de a construi — încă de pe acum — temeinice pregătiri ciclului olimpic 1985—1988. În așa fel încît lipsurile semnalate acum să nu se mai repete în preajma Jocurilor Olimpice din 1988. În vederea atingerii acestui scop, consiliile județene pentru educație fizică și sport, toți ceilalți factori implicați trebuie să tragă concluziile prioritare astfel încît ele să fie cu adevărat în prim plan și în realitate, nu numai în dosare și dări de seamă.**

★

1983 este, fără îndoială, anul hotărîtor pentru reprezentarea României la Jocurile Olimpice de iarnă și de vară de la Sarajevo și respectiv Los Angeles. Lunile rămase pînă la aceste evenimente, obiective prioritare ale mișcării noastre sportive, trebuie folosite cît mai eficient în vederea unei pregătiri tehnice, pentru realizarea unui progres rapid pe linia competitivității la cel mai înalt nivel.

Nimeni nu trebuie să scape din vedere că punctele și medaliile olimpice încep să se numere încă de pe acum !

Radu TIMOFTE

CLASAMENT GENERAL *)	
1. BUCUREȘTI	1705,98 p
2. Brașov	118,99 p
3. Constanța	117,27 p
4. Bacău	89,17 p
5. Arad	55,00 p
6. Hunedoara	54,32 p
7. Dolj	53,87 p
8. Sibiu	46,57 p
9. Maramureș	45,69 p
10. Argeș	41,50 p
11. Caraș-Severin	40,25 p
12. Iași	33,83 p
13. Bihor	33,41 p
14. Timiș	31,39 p
15. Suceava	30,83 p
16. Satu Mare	29,50 p
17. Cluj	24,48 p
18. Brăila	22,50 p
19. Harghita	21,16 p
20. Mureș	17,52 p
21. Bistrița-Năsăud	16,16 p
22. Neamț	15,75 p
23. Galați	15,00 p
24. Prahova	7,00 p
25. Dîmbovița	5,00 p
26. Vrancea	2,22 p
27. Ialomița	1,75 p
28. Alba	1,25 p
29. Vîlcea	0,83 p

*) alcătuit pe criteriul numărului de puncte obținute de județe la C.M., C.E. și Jocuri Balcanice în anul 1982, la sporturile olimpice de vară.

În orașul de pe Bega, într-un meci inedit

SELECȚIONATA TIMIȘOAREI ÎNTÎLNEȘTE XV-le ANGLIEI (23 de ani)

TIMIȘOARA, 13 (prin telefon). Orașul de pe Bega va găzdui duminică dimineața (de la ora 11, pe stadionul „1 Mai") primul meci din cadrul turneului pe care il întreprinde în România selecționata de rugby a Angliei (jucători pînă la 23 de ani). Întîlnirea, deși amicală, stîrnește un interes puțin obișnuit printre iubitorii sportului din localitate, dornici să vadă pe exponentii uneia dintre cele mai valoroase școli de rugby din lume și cărora le va fi oousă selectionata Timișoarei. **„În perspectivă, o partidă-spectacol,** cum tinea să sublinieze antrenorul emerit **Titi Ionescu, pentru că nu urmărim doar un rezultat cît mai onorabil, ci în aceeași măsură, dorim să realizăm o bună propagandă pentru sportul cu balonul oval, în rîndul elevilor și (ineretului indeosebi".** Să nădăduim că o asemenea anticipație a reputatului tehnician se va împlini, cu atît mai mult cu cît este cunoscută orientarea rugbyștilor englezi către jocuri în care primează frumusetea fazelor. Primul lor meci din cadrul turneului rămîne să confirme această notă specifică.

Selecționata Timișoarei, care s-a pregătit asiduu în tot cursul săptămînii, va avea următoarea alcătuire : **Jipa — Matei, Peter (Moș), Asmarandei, Pascale — Donciocoș, Bonea — Beraru, Fiminaru, Suciu (Căorăroiu) — Batcai, Lazăr — Popovici, Moț, Preda.** Ca rezerve figurează Brînză, Damian, Fiat, Marin, Pătru și Pislaru.

În ce privește XV-le Angliei, antrenorul V. J. R. H. Greenwood se pare că se va opri la formula : **Stinger — Evans, Knibbs, Townend, Trick — Barnes, Melville** (căpitanul echipei) **— Dun, Richards, Rees — Kidner, Pinegar — Higgs, Curry, Redfern.** Rezerve : Hobley, Moore, Dixon (linia a 1), Gadd și Buckton (flankeri, linia a III-a), Youngs (mijlocaș mic la grămadă), Andrew (uvertură), Bailey (aripă) și Halliday (centru).

Partida va fi condusă de francezul **André Peytavin,** ajutat la margine de Gh. Răscanu și T. Wilkinson.

Tiberiu STAMA

STEAUA A CUCERIT „CUPA ROMÂNIEI" LA CĂLĂRIE

LUGOJ, 13 (prin telefon). Pe baza hipică din localitate s-au desfășurat întrecerile celei de a 18-a ediții a **„Cupei României"** la călărie. Beneficiind de un lot valoros, echipa **Steaua,** condusă de antrenorul **Dumitru Hering,** a reușit să-și adjudece trofeul, în capătul unor pasionante dispute, la care au mai luat parte călăreții de la **Dinamo, Olimpia București, Petrolul Ploiești, C.S.M. Craiova, Timiș Izvin, Centrul de călărie Lugoj, C.S.M. Sibiu, A.S.A. Cluj-Napoca** s.a.

Iată rezultatele înregistrate: **proba nr. 1** (după baraj) — 1. C. Grigore (Dinamo) cu Hermes 0 p (26,1 s), 2. V. Demian (Olimpia) cu Sofran 0 p (27,1 s), 3. M. Fieraru (Petrolul) cu Marc 0 p (28,4 s); **proba nr. 2** — 1. I. Vescan (C.S.M. Sibiu) cu Balans 0 p (45,7 s), 2. Fl. Stoica (Steaua) cu Baltag 0 p (50,4 s), 3. D. Velea (Steaua) cu Jack 0 p (51,0 s); **proba nr. 3** — 1. I. Vescan (C.S.M. Sibiu) cu Fărcășan 0 p (60,3 s), 2. I. Vescan cu Balans 0 p (63,5s), 3. D. Velea cu Jack 0 p (63,9 s); **proba de forță : 1—3** ex aequo G. Deac (C.S.M. Sibiu) cu Stindard, O. Fabich (Dinamo) cu Baical, Al. Iavorovschi (Timiș) cu Zeița 0 p; echipe (după baraj): 1. C.S.M. Craiova 0 p (105,1), 2. Steaua 0 p (113,8 s), 3. Centrul de călărie Lugoj 11 p.

În urma cumulării rezultatelor, trofeul a revenit echipei STEAUA (**D. Velea** cu Jack, **I. Popa** cu Jan, **M. Neacșu** — Vanadin, **Fl. Stoica** cu Florid) 359,2 p, urmată de **C.S.M. Sibiu** 216 p, **C.S.M. Craiova** 154 p, **Timiș Izvin** 143 p, **Dinamo** 142,2 p, **A.S.A. Cluj-Napoca** 107,5 p.

D. IGNEA-coresp.

CAMPIONATUL EUROPEAN DE RUGBY

(Urmare din pag. 1)

fiecare veleitățile într-un sport aproape necunoscut lor. Însăși echipa Franței, care și-a permis luxul să-i întîmpine la Mérignac cu o echipă secundă (e drept foarte puternică, rutinată), a plătit ușurința-i primă-vo - usturătoare și neașteptată înfrîngere : 6—12. Așadar, rugbyștii sovietici — care prin succesul lor asupra Franței și-au creat o situație favorabilă trebuie priviți cu multă seriozitate, mai ales că miercuri ei au întrecut XV-le Marocului cu 17—12.

Tricolorii (care se vor prezenta pe terenul de la Kiev neînvinși în actuala ediție a C.E.) sînt, firește, în deplină cunoștință de cauză. Cei doi antrenori ai lotului național, tehnicieni cu experiență, vor fi luat de bună seamă măsurile de siguranță tactică care se impun într-o partidă de o asemenea dificultate și răspunderie. Să le acordăm credit nostru și să urmărim cu încredere evoluția rugbyștilor noștri (antrenorii vor trimite în teren o echipă rutinată, aceeași care a învins Italia, cu o singură modificare : **Constantin** în centru, în locul lui **Vărzaru**), așteptînd din partea lor un comportament la înălțimea prestigiului pe care și l-au cîștigat de-a lungul atîtor grele bătălii rugbystice.

De notat că pînă acum rugbyștii români și cei sovietici s-au întîlnit de 3 ori, de fiecare dată succesul fiind de partea culorilor noastre : 26—0 la Albena (1974), 14—3 Burgas (1976), 15—9 Harkov (1979), 22—6 București (1980), 18—10 Moscova (1981) și 18—3 București (1982), dar realizarea viitorilor a fost, se știe, de fiecare dată foarte grea.

Jocul de la Kiev, programat pe stadionul „Spartak", începe la ora 14 (13 ora Bucureștiului) și va fi condus de arbitrul italian **Natale Cadamuro.** Formația probabile :

ROMÂNIA : V. Ion (Farul, 7 prezențe în echipa națională) — **Fuicu** (Steaua, 17) **Lungu** (Farul, 17), **Constantin** (Dinamo, 49), **Aldea** (Dinamo, 23) **Alexandru** (Steaua, 31), **Paraschiv,** căpitanul echipei (Dinamo, 39) — **Murariu** (Steaua, 35), **Dumitru** (Farul, 50), **Borș** (Dinamo ,18) — **Dărăban** (Dinamo, 38), **Caragea** (Dinamo, 18) — **Bucan** (Știința Petroșani, 24), **Munteanu** (Steaua, 40), **C. Dinu** (Grivița Roșie, 69, record românesc absolut). **U.R.S.S. : Bobrov — I. Mironov, Karpukin, I. Ovcinnikov, Berzin — Sîjusar, Kliucnikov — Kușnarev, Tihonov, A. Ovcinnikov — Pozniakov, Plotnikov — Liuliușvili, Severev, Epifanov.**

Cu cine au jucat : ROMÂNIA cu Franța (13—9), Maroc (28—3), R.F.G. (26—12), Italia (13—6) ; **U.R.S.S. :** cu R.F.G. (31—9), Franța (12—6). Maroc (17—12).

Dimitrie CALLIMACHI

1. ROMÂNIA	4	4	0	0	80- 30	12
2. Franța	5	2	1	2	121- 40	10
3. U.R.S.S.	3	3	0	0	60- 27	9
4. Italia	4	2	1	1	48- 25	9
5. Maroc	5	1	0	4	43- 87	7
6. R.F.G.	5	0	0	5	37-180	5

● A mai rămas de jucat meciul Italia — U.R.S.S. (Catania 22 mai).

Mîine, de la ora 16,45, pe stadionul „23 August"

ATLETE VALOROASE ÎN MECIUL ROMÂNIA — BULGARIA — R.S.F.S. RUSĂ

Meciul dintre echipele feminine de atletism ale **României** și **R.S.F.S Rusă** (li s-a adăugat acum și puternica reprezentativă a **Bulgariei**), care, în mod obișnuit, încheia sezonul concursurilor internaționale, este programat acum, iată, la jumătatea lunii mai, mai devreme decît în oricare alt an. Această programare timpurie nu scade însă cu nimic din importanța întîlnirii ba sîntem tentați să credem, că în plină efervescență în pregătire, caracteristică începutului de sezon de concursuri în aer liber, atletele vor înregistra rezultate bune și foarte bune, la capătul unor dispute care se anunță interesante și spectaculoase.

Triunghiularul **România — Bulgaria — R.S.F.S. Rusă** se va desfășura mîine pe marele stadion din parcul sportiv „23 August". La ora 16,45 va avea loc festivitatea de deschidere, după care probele se vor desfășura astfel : ora 17,15: **400 mg, înălțime,** ora 17,30 : **100 m, disc** (pe terenul de încălzire), ora 17,45 : **800 m,** ora 18,00 : **400 m,** lungime, ora 18,15; **4×100 m,** ora 18,30 : **1500 m, sulița** (pe terenul de încălzire), ora 18,45 : **200 m, greutate,** ora 19,00 ; **100 mg,** ora 19,15; **3000 m,** ora 19,30 : **4×400 m.**

În cele trei echipe figurează cîteva atlete de mare valoare, între care: **Anișoara Cușmir, Doina Melinte, Mihaela Loghin, Florența Crăciuncscu** — România — **Iordanka Doukova, Anelia Nuneva, Nadejda Gheorghieva, Svetla Bojkova** — Bulgaria, **Natalia Ahrimenko, Svetlana Melnikova, Nina Versinina, Natalia Baranova, Elena Cicerova** — R.S.F.S. Rusă.

● Pe Stadionul Republicii va avea loc astăzi (de la 16) și mîine (de la ora 8,30) tradiționalul concurs republican de primăvară al juniorilor mari.

ANIȘOARA CUȘMIR

COMPORTARE BUNĂ A AUTOMOBILIȘTILOR ROMÂNI ÎN „RALIUL NISIPURILE DE AUR"

S-a încheiat **„Raliul Nisipurile de Aur"** (Bulgaria), aflat la cea de a 14-a ediție — competiție automobilistică internațională contind ca etapă în **Campionatul Europei** și **„Cupa Păcii"**, rezervată piloților din țările socialiste. O întrecere deosebit de dificilă — ea are coeficientul de „4 stele", maximum de dificultate în C.E. — la care au luat parte și 5 echipaje românești : Urdea — Banca, Mateescu — Panaite, Balea — Dicoi, Costinean — Constantinescu, Bucur — Simeanu.

„Un lot mult intinerit — ne spunea tov. Valeriu Mitrescu, secretar al federației de specialitate — **cu elementele ce s-au afirmat în ultima perioadă, care a obținut un rezultat bun, cel mai bun de cînd participăm noi românii la această cursă de prestigiu".**

Dar, iată amănunte referitoare la acest raliu, aflate de la conducătorul delegației **Valeriu Angelescu** și de la alergători care ne-au vizitat la redacție. „Raliul Nisipurile de aur" a măsurat 1 305 km, avînd 37 controale orare și 36 probe speciale de clasament. Startul l-au luat 77 de echipaje dintre care doar 35 au terminat cursa, echipaje pe mașini dintre cele mai moderne pentru acest gen de curse : Talbot Lotus (de 300 H.P), Renault 5 Turbo, Porsche 911, Renault 5 Alpine, Lada 1600, Opel Ascona 400, Ford Escort, Mitsubishi 2000, Polonez 2000. Într-un concurs greu și o companie selectă automobiliștii noștri au concurat cu ambiție, demonstrînd calitățile Daciei 1300, una dintre puținele mărci care au ajuns la sosire cu 4 mașini. Echipajele românești au ocupat **locurile 3—6 la clasa 1300 (12 înscrisi)** în ordinea : **Mateescu, Costinean, Balea, Bucur ; locul II pe echipe de uzină,** după Polonez 2000 ; **locul IV în „Cupa Păcii"**, în final cu clasamentul : 1. **Bulgaria (pe mașini R 5 Turbo și R 5 Alpine). 2.** Polonia (Polonez 2000 și Polski Fiat 1500). 3. Ungaria (Lada 1600), 4. România (Dacia 1300) — nu se putea mai mult dat fiind forta celorlalte mașini. 5. R. D. Germană (Wartburg și Trabant), 6. U.R.S.S. (fără numărul necesar de mașini la sosire).

Clasament final : 1. **Zanini — Garcia (Italia) pe Talbot Lotus,** 2. Ferjancz — Tandari (Ungaria) — Renault 5 Turbo, 3. I. Ciubrikov — P. Ciubrikov fiul (Bulgaria) — Renault 5 Turbo.

În final — ne-au rugat alergătorii — un cuvînt bun pentru mecanicii din service-ul echipei noastre, „cei ce nu se văd" într-o cursă, dar care muncesc extraordinar zi și noapte, foarte operativ : **Radu Costache** (Unirea Tricolor — București), **Alexandru Moldoveanu, Mircea Nicolae** (I.P.A. Sibiu). **Serban Mihai, Ion Cojofană** (I. A. Dacia Pitești).

Modesto FERRARINI

După campionatele mondiale de tenis de masă

DRUMUL SPRE VÎRFUL IERARHIEI MONDIALE PRESUPUNE ÎNCĂ MULTĂ MUNCĂ LA TOATE NIVELURILE

Interviu cu antrenoarea federală ELLA CONSTANTINESCU

Cea de a 37-a ediție a campionatelor mondiale de tenis de masă continuă, firește, să suscite comentarii. Prezentă la Tokio, împreună cu echipa feminină a țării noastre, antrenoarea federală Ella Constantinescu ne-a oferit la întoarcere amănunte suplimentare.

— În 1956, tot în capitala niponă, ați fost pe cea mai înaltă treaptă a podiumului împreună cu colegele din echipă și la dublu. Un succes, care nu nu se uită. Care sînt însă schimbările produse între timp?

— **Deosebirile sînt pe mai multe planuri. De la cel al ambianței — am avut un veritabil „soc al viitorului" — și pînă la cel mai important lucru pentru noi, al jocului. S-a produs o imensă schimbare în ceea ce privește viteza de joc și materialele utilizate, acestea din urmă cu o influență importantă în domeniul tehnicii jocului. De asemenea, într-o continuă perfecționare sînt serviciile, ceea ce irapune un alt mod de abordare a fiecărei întîlniri. Mai mult ca altă dată — și nu mă refer la 1956 — au fost jucători care utilizează materiale diferite pe cele două fețe ale paletei, ceea ce a determinat, de altfel, Congresul I.T.T.F. să introducă regula obligatorie a culorilor pentru fiecare față. De asemenea, s-a observat, în arena feminină, creșterea numărului de jucătoare defensive, în timp ce la băieți, aceștia sînt, practic, pe cale de dispariție.**

— Păstrîndu-ne la nivelul anului 1983, ce calități credeți că au fost determinante pentru plasarea în lupta pentru medalii ?

— **În cazul primelor 5 formații clasate — și mă refer doar la competiția feminină — s-a constatat că elic dispun de jucătoare cu stiluri de joc diferite, de 4 jucătoare omogene, care să poată fi utilizate în funcție de caracteristicile adversarelor. Exemplele le-au oferit chiar campionatele mondiale, reprezentativele R. P. Chineze, care, în unele întîlniri, n-au folosit chiar pe deținătorii titlurilor individuale, fiind preferați alți sportivi. În preajma mondialelor ne-a fost de mare folos. Un important prestigiu pe mai multe planuri și, în special, în ceea ce privește preluarea serviciilor, capitol deficitar al felelor noastre. Dovadă și faptul că, spre exemplu, Olga Nemeș a jucat chiar dacă a pierdut, de la egal cu cîștigătoarea titlului mondial, tocmai pentru că nu a mai avut acest complex, că a știut să returneze mingi fără a ceda puncte direct din serviciu. Tot ca o constatare de ansamblu se impune și aceea că nu prea știm să jucăm împotriva „defensivelor" — tocmai noi, care am avut o adevărată școală — și a celor care folosesc materiale diferite pe paletă. Poate că, participînd la mai multe concursuri fără miză, unde se află și asemenea jucătoare, ne vom elibera de acest complex. Că se poate, a dovedit-o Olga, de la un meci la altul mai bună. Așadar, Olga Nemeș rămîne în elita mondială, ea atîndu-se printre cele mai bune 16 din lume. Este în progres și din punct de vedere tactic, rămîninid indiscutabil jucătoarea noastră nr. 1. Ceea ce mă bucură este faptul că ea a fost receptivă și la indicațiile de pe margine, ceea ce nu se întîmplă în alte ocazii, Maria Alboiu și Liana Urzică au făcut uncle meciuri bune, altele mai slabe, dar nu se află încă la plafonul cerut de exigențele internaționale.**

— Ce se impune?

— **Desigur, este încă prematur să mă pronunț, dar o specializare a jucătoarelor în echipă este necesară, după cum se cere și o îmbunătățire a concepției de joc, de abordare a competițiilor de mare anvergură. Este, în fond, vorba de o restructurare a muncii la nivelul cluburilor și chiar la nivelul echipelor naționale.**

Emanuel FANTÂNEANU